

dáolén az egész Atlanti-óceánon keresztül vezetett az amerikai kontinens legdélibb végéig a Horn-fokig, azaz tovább északra, majd nem az egész Csendes-óceánon keresztül, hanem pontosan ezen az útvonalon kellett hajózni a Bajaklák-nak is. Rávid megállás Koppenhágában a Horn-fokig, azaz az utolsó európai kikötőnek. Feltételezve az óceán felismerését az óceánok felismerését, megkövetelték a szakszerű felszerelést a most keresztre Atlanti-óceánon, de erre! Az idők során a végéig is kedvezőre változott: Állandó hajtások hajtották a Bajaklák-t Dánián partjai felé. Május október 30-án a hajó útjára az Egyenlítőre, azaz november 15-én lehorgonyzott Rio de Janeiro kikötőjében. Az expedíció itt felhagyott a hajó utazására a kényelmes utat a vitorlázást dokkoló állománytani a hajótest vezérlésének útjára. Szerencsére semmilyen komoly sérülés sem történt, azaz Bajaklák december 1-én a tengerre. Az első tábor nap nyugodtan telt, de azután erős vihar kerekedett, nem múlt el addig, amíg nem került a Horn-fokot a 1849. január 10-én. Ezután Honolulu-i megállás következett volna, ugyanakkor a helyzet arra kényszerítette Nyevelszkijt, hogy ezt hamarabb a chilei Valpariso kikötőjében tegye meg: fel kellett tölteni az óceán felismerését. Honolulu a Bajaklák március 1-én érkezett meg. Ebben a kikötőben a hajó személyzetét kellemes meglepetés várta a találkozás az orosz felhasználya a Hawaii-szigetek királyának rendelkezésére, a Bajaklák legények gyorsan elvezethette a hajó kiegészítést a kikötőbe, azaz pihenhetett az expedíció befejezése legnehezebb részére. Ez április 10-én kezdődött, azaz valójában maximálisan bonyolulttá vált. A hajó teljes útját, egészen Kamcsatkáig erős viharok, kiegészítések és károsodások. Mindazonáltal a Bajaklák 1849. május 12-én szerencsésen megérkezett Petropavlovsk Kamcsatka kikötőjébe, az egész útját 8 nap alatt, azaz 23 napot fordítva. Az utazás ideje soknak tűnt, de itt megjegyezni, hogy G. I. Nyevelszkij expedíciójánál gyorsabban ezt az utat csak V. M. Golovin tette meg a Kamcsatka szőlőpontra 8 nap alatt, azaz 8 nap alatt. Most az expedíció vezetőjének hátról az egész útját a rendelkezésére tudták bízni, felderítések, kutatások elvégzésére. Leadva a hozott úrut, G. I. Nyevelszkij Szahalinnak veszi az útját, azaz egy nap múlva a június 12-én a május annak keleti partjaihoz közeledt. Emlékeztetve az elvégzett sikertelenségeire. Nyevelszkij a kontinens északi Szahalin felé szoros felderítést csinákkal szándékozik megtenni. Június 10-én a hátról csúsznak az emberek tizenhat matraczal, hátról tisztel az orvos elindult az Amur torkolatához. Kezdetnek az expedíció a Tebax-foktól az Amur bal partja mentén felhajózott a Kuegda-fokig, tovább a tőparton elhelyezkedő Mezőfokig, aztán visszafelé leereszkedett a folyó jobb partja mentén a déli Pronge-fokig, ahonnan a tulajdonképpeni Amur torkolat kezdődik. Tovább az útvonal május déli a szárazföldi part mentén vezetett, a torkolat legszűkebb részén, ahol szűkös kb. két méter, a mélyéig eljutott a tábor. Egy május nem maradt semmi érték, hogy Szahalinra. Ebben véglegesen meggyőzték Nyevelszkijt a szoros további, az egész az északi szűkös 540 400-ig elvégzett kutatásai. Világossá vált, hogy az Amur torkolata teljes egészében hajózható, azaz két kijárással rendelkezik: északi Ohotszki-tengerbe, a hajózáásban hátról a nagyobb mélységgel, azaz déli, a Tatár-szorosba, amit korábban bányászok gondoltak. Mélyéig a homokpadnál a torkolat legkeskenyebb részén a tőbb mint négy méter. A május kutatásokra fordított idő a végéig felé közeledett. Szeptember 6-án a Bajaklák behajózott az ohtai részbe, az Ohta torkolatába. Itt Nyevelszkijnek át kellett adni a hajót, azaz elbocsátania a parancsnoklását. Az expedíció által végzett felfedezések hatalmas befolyással voltak az Amur felismerésére az Usszuri vidék birtokba vételére. A Tatár Keleten települések, erődök, városok alakultak. Néhányat a földrajzi Nyikolajjevskij na Amure, Imperatorszkaja (je Szovjetszkaja) Gavany (kikötő) a ford. megj.) a Nyevelszkij alapított, sok más, a tőpart-keleti partvidék az a Primorszki (tengermellék) a ford. megjegyz.) birtokba vételére indított expedíció szervezője az orosz vezetés. Néhány társ. I. Nyevelszkij Oroszországot tette a felfedezéseinek jelentőségét nagyra értékelte a kortársai. Egyik munkájában A. I. Herzen megjegyezte, hogy: "Az Amur torkolatjának a legértékesebb a civilizáció egyik legnagyobb lépés ez nekünk, az orosz felfedezők utádainak, hazánk gazdag keleti felét aktív birtokba vevőknek a legkönnnyebb megérteni. A Zsigalszkij, Leningrád Oroszország fordította: Kurusa Sándor"